

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214225338
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1214225338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: K.. C. F., X.. X.X.XXXX, F. X, Ž., proti žalovanému: S. B. F., H. XX, L., A.: XX XXX XXX, zastúpenému Š. & J. R..K..S., H.. J. XX, Z. H.Š., A.: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti uznesenia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 64S/5/2014-305, zo dňa 29.9.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcovia X/ Ú. S. F. B. H. a 2/ C. F. sa žalobou domáhali určenia neplatnosti uznesenia č. 46/2014 zo dňa 26.9.2014, prijatého Radou S. F., ktorým bolo schválené zrušenie základnej organizácie S. F.: Ú. S. F. s likvidáciou a zároveň ktorým bol vymenovaný za likvidátora J.. Y. O.. Voči pôvodnému žalobcovi 1/ súd prvej inštancie konanie uznesením č.k. 64S/5/2014-79, zo dňa 3.11.2015, právoplatným dňa 19.2.2016, zastavil.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca podal žalobu na súd dňa 29.10.2014, teda za účinnosti ustanovenia § 15 zákona č. 83/1990 Zb., v zmysle ktorého sa člen združenia môže v lehote 30 dní (najneskôr do 6 mesiacov od kedy sa o rozhodnutí dozvedel) od prijatia rozhodnutia niektorého z orgánov združenia obrátiť na súd, ak považuje takéto rozhodnutie za nezákonné alebo odporujúce stanovám a zároveň ak voči takémuto rozhodnutiu už nie je možné podať opravný prostriedok. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z obsahu žaloby je zrejmé, že vzhľadom na obsah a formu podanej žaloby nemôže mať vo veci právomoc konať správny súd. Petit žaloby potvrdzuje, že ide o civilnú žalobu, nakoľko požaduje určitú neplatnosť uznesenia v civilnom procese. Predmetom žaloby je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu združenia, avšak toto rozhodnutie orgán združenia nevydal ako správny orgán v správnom konaní. Orgány združenia môžu mať postavenie správnych orgánov a vydávať rozhodnutia v správnom konaní výlučne v prípade, ak vykonávajú zákonom stanovenú pôsobnosť v rámci preneseného výkonu štátnej správy a zároveň ide o rozhodovanie v oblasti verejnej správy. V predmetnej veci ide o prípad, kedy rozhodovanie o právach a povinnostiach bolo zverené do kompetencie orgánov združenia nie zákonom, ale stanovami a organizačným a rokovacím poriadkom združenia. Vzhľadom na uvedené nemôže ísť pri prieskume takéhoto rozhodnutia orgánu združenia o výkon správneho súdnictva.

4. Nakoľko sa žalobca v konaní domáhal žalobou určenia neplatnosti uznesenia prijatého orgánom združenia, jedná sa o určovací žalobu, pri ktorej je potrebné preukázať naliehavý právny záujem, ibaže by tento vyplýval priamo z osobitného predpisu. Nakoľko žalobca podal žalobu podľa vtedy platného ustanovenia § 15 zákona č. 83/1990 Zb., v čase podania žaloby naliehavý právny záujem vyplýval priamo z osobitného predpisu a žalobca ho tak nebol povinný v konaní preukazovať; na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že po prijatí CSP bolo toto ustanovenie osobitného zákona vypustené; jeho účinky zostávajú zachované.

5. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval splnenie podmienky včasnosti podanej žaloby, nakoľko uznesenie Rady zo dňa 26.9.2014 bolo žalobcovi doručené dňa 30.9.2014, čo bol teda deň, kedy sa žalobca o rozhodnutí dozvedel a žalobu na súd podal dňa 29.10.2014, teda v lehote 30 dní na podanie žaloby.

6. K veci samej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný ako odborový zväz je v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. združením občanov, ktorého činnosť upravujú a riadia stanovy a vnútrozväzové predpisy záväzné pre členov. Do činnosti takéhoto združenia môže štátna moc zasahovať len na základe zákona a v jeho medziach; pokiaľ zákon takýto zásah nepripúšťa, je usporiadanie vnútorných práv a povinností združenia výlučne v kompetencii takéhoto združenia a jeho interných predpisov. V danom prípade žalobca napadol uznesenie Rady žalovaného, ktorá rozhodla o zrušení základnej organizácie žalovaného a vymenovala jej likvidátora; k prijatiu uznesenia malo dôjsť bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia a uznesenie neobsahuje špecifikáciu neplnenia, resp. porušovania Stanov Ú. S. F. B. H..

7. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že na zasadnutí Rady žalovaného konanom dňa 26.9.2014 v Žiline bolo prijaté uznesenie č. 46/2014, ktorým Rada schválila a) zrušenie základnej organizácie S. F.: Ú. B. S. F. B. H., K. X, B. H., s likvidáciou podľa čl. 20 bod. 12 písm. b) R. S. F., b) menovala za likvidátora p. Y.K. O., c) poverila likvidátora vykonaním likvidácie územnej B. S. F. B. H., v súlade so všeobecne záväznými právnymi a vnútrozväzovými predpismi žalovaného. Dôvodom zrušenia Ú. S. F. bolo neplnenie, resp. porušenie čl. 20 bod 5 písm. a) a c) Stanov ako i všeobecne záväzných právnych predpisov. Z podkladov pre rokovanie Rady dňa 26.9.2014 vyplýva, že dôvodom zrušenia Ú. S. F. a teda k porušeniu stanov a všeobecne záväzných právnych predpisov došlo tak, že žalobca v postavení predsedu uzatvoril kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - Klubu odborov, ktorá bola vo vlastníctve Ú. S. F., na tretiu osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu predsedníctva rady; ďalej porušila ustanovenia zákona č. 394/2012 Z.z. tým, že prijala hotovostné finančné prostriedky vo výške 10.000 eur ako zálohy na kúpnu cenu, čo legislatíva zakazuje; hotovosť bola prijatá na základe príjmového dokladu, bez vystavenia faktúry a vloženia finančných prostriedkov na účet Ú. S. F.; tiež existovalo dôvodné podozrenie, že Ú. S. F. nevedla predpísané účtovníctvo v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a vykonávala účtovné operácie, ktoré by mohli zakladať skutkovú podstatu trestného činu. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim B. S. F. M. a kupujúcim A. R..K..S., dňa 22.8.2014 vyplýva, že predávajúci predal kupujúcemu nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v B. H. (parcely registra „M.“ a rodinný dom). Podľa čl. I bod 5 zmluvy mal byť prevod nehnuteľného majetku schválený uznesením Predsedníctva Rady. Údaje týkajúce sa dňa, miesta a podpisu schválenia v predmetom bode chýbajú. Za predmetný predaj nehnuteľností prijal Ú. S. F. dňa 22.8.2014 a 23.8.2014 zálohové platby v celkovej výške 10.000 eur.

8. Na základe vykonaného dokazovania s poukazom na čl. 12, čl. 14 bod 1, bod 2 písm. e), h), o) a r), čl. 20 bod 1, bod 2, bod 5 písm. a), c), bod 12 písm. b) a bod 14 Stanov žalovaného, čl. 2 bod 4 písm. a) a c) Profesionalizácie funkcionárskeho aktívu Ú. S. F. a čl. 13 bod 1 a 2 Vzniku a zániku B. S. F. dospel súd prvej inštancie k záveru, že argumentácia žalobcu nie je opodstatnená. Uviedol, že Rada žalovaného je v zmysle stanov najvyšším orgánom odborového zväzu v období medzi zjazdmi. V jeho kompetencii je aj rozhodovanie o zániku základných organizácií pre závažné neplnenie alebo porušovanie stanov. Pokiaľ teda Rada konštatuje, že niektorá zo základných organizácií žalovaného závažne neplní alebo poruší stanovy, bez ďalšieho má oprávnenie rozhodnúť o jej zrušení.

9. Žalobca poukazoval na porušenie vnútrozväzových predpisov žalovaným, najmä predpisu Vznik a zánik B. S. F., nakoľko podľa čl. 12 bod 2 tohto predpisu mala byť základná organizácia najskôr vyzvaná na odstránenie zistených nedostatkov. Zo žalobcom predloženej verzie vnútorného predpisu však vyplýva, že uvedená verzia predpisu nadobudla platnosť a účinnosť dňom 19.11.2009. V čase rozhodnutia Rady o zrušení Ú. S. F. však bol v platnosti predpis účinný od 11.6.2014, ktorý takúto

podmienku zo svojho znenia vypustil. V zmysle článku 13 tohto predpisu bola Rada oprávnená rozhodnúť o zrušení základnej organizácie aj bez predchádzajúcej výzvy adresovanej základnej organizácii na odstránenie zistených nedostatkov. Pokiaľ teda Rada zistila také závažné porušenie stanov, ďalších vnútorných predpisov či všeobecne záväzných predpisov, bolo plne v jej kompetencii rozhodnúť o zrušení základnej organizácie.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané (žalobca tieto skutočnosti nepopiera), že žalobca ako predseda základnej organizácie porušil stanovy a ďalšie vnútrozväzové predpisy, keď uzatvoril kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného na tretiu osobu a to bez predchádzajúceho písomného súhlasu Predsedníctva Rady, hoci si bol plne vedomý, že takýto súhlas na prevod nehnuteľností je nevyhnutný. Rovnako žalobca nepoprel, že za základnú organizáciu ako jej predseda prijal hotovosť vo výške 10.000 eur ako zálohu za kúpnu cenu, čím Rada konštatovala porušenie zákona č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti. Žalobca prijal hotovosť na základe príjmového dokladu, bez vystavenia faktúry a vloženia prostriedkov na účet Ú. S. F., na základe čoho Rada konštatovala porušenie všeobecne záväzných predpisov o účtovníctve. Rovnako bolo v konaní preukázané, že v dôsledku uvedených činností žalobcu bolo odborom kriminálnej polície v X. dňa 17.6.2015 začaté voči žalobcovi trestné stíhanie za prečin sprenevery.

11. Žalobca tak podľa súdu prvej inštancie nepreukázal, že by žalovaný postupoval pri svojom rozhodnutí o zrušení základnej organizácie v rozpore so svojimi Stanovami a vnútrozväzovými predpismi, prípadne, že by konal v rozpore so zákonom. Rada ako najvyšší orgán odborovej organizácie konala v rámci svojej kompetencie, dodržiavajúc Stanovy ako aj ďalšie vnútorné predpisy odborovej organizácie. Žalovaný naopak preukázal, že dôvody pre rozhodnutie o zrušení základnej organizácie žalovaného boli dané, a že základná organizácia konala v rozpore so Stanovami, čo bez ďalšieho zakladalo oprávnenie Rady rozhodnúť o jej zrušení a následnej likvidácii. Na základe uvedeného, keď žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno preukázania, že by žalovaný v tomto prípade konal v rozpore so Stanovami alebo v rozpore so zákonom, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

13. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Ako dôvody odvolania uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f) g) a h) CSP).

14. Žalobca namietol, že súd prvej inštancie vo vzťahu k povinnosti Rady žalovaného vyzvať Ú. S. F. B. H.

- nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, resp. znenia vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F. s rôznymi dátumami a vychádzal z predpokladu, že v čase prijatia napadnutého uznesenia platil vnútrozväzový predpis Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014;
- nevzal do úvahy, že sú prípustné ďalšie dôkazy týkajúce sa ním namietaného znenia vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014, ktorý nebol riadne prijatý v súlade so Stanovami a oznámený jednotlivým členom žalovaného;
- nevykonával dôkazy navrhnuté na poslednom pojednávaní pre prípad, že by mal súd prvej inštancie za to, že predložený vnútrozväzový predpis Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014 je pre konanie relevantný.

15. Uviedol, že predložil vnútrozväzové predpisy odborového zväzu F., ktoré boli vydané formou brožúry v júni 2014 na regionálnej rade predsedov dňa 12.6.2014. Tento materiál bol rozosielený p. F. (zamestnankyňou žalovaného) mailom 17.6.2014, teda neskôr, ako je žalovaným deklarovaná platnosť ním predloženého znenia vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014. Brožúra však obsahuje odlišné znenie vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F. než to, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie a jeho súčasťou je aj povinnosť Rady žalovaného vyzvať základnú

organizáciu na nápravu pred rozhodnutím o jej zrušení. Žalobca poukázal na svoj prednes na poslednom pojednávaní, v ktorom uviedol, že dňa 12.6.2014 sa zúčastnil regionálnej rady predsedov ZO, na ktorom žiadna informácia o úprave alebo zmene daného predpisu neodznela; keby nastala zmena predpisu, musela by odznieť na porade a neboli by rozosielené dané materiály mailom. V prípade, že to nepovažuje súd prvej inštancie za jednoznačný dôkaz, navrhol vypočutie ako svedkov všetkých prítomných na danej porade. V tejto súvislosti ešte žalobca uviedol, že na Rade S. F. dňa 30.11.2017 bola navrhnutá zmena predpisu Vznik a zánik B. S. F., kde v závere je škrtnutý dátum dovtedy platného predpisu 3.12.2013 a nie dátum 11.6.2014. Na uvedenom základe mal žalobca za jednoznačne preukázané, že napadnuté uznesenie o likvidácii nebolo prijaté v súlade so Stanovami a platnými predpismi pre Vznik a zánik B. S. F. a teda je neplatné. Ďalej uviedol, že na preukázanie neplatnosti verzie vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014 predloženej žalovaným doložil aj postupné návrhy na zmenu dokumentu radou žalovaného v jednotlivých termínoch od roku 2009 do roku 2017, v ktorých je na konci vždy škrtnutý dátum dovtedy platného predpisu. Namietol, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, prečo uprednostnil verziu predpisu zo dňa 11.6.2014 predloženú žalovaným namiesto oficiálneho dokumentu vo vydannej brožúre žalovaného, ktorý predložil žalobca a ktorú sám žalovaný rozosiela ako oficiálny dokument 17.6.2014. Podľa žalobcu nie je ani zrejmé, prečo súd prvej inštancie nevykonal dôkaz na preskúmanie pravosti a relevantnosti žalovaným predloženej verzie predpisu prostredníctvom výsluchu osôb prítomných na regionálnej rade predsedov dňa 12.6.2014. Podľa žalobcu pri správnom vyhodnotení ním predložených dôkazov a vykonaní navrhnutých dôkazov by súd prvej inštancie dospel k záveru, že v čase prijatia uznesenia platila verzia vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F., ktorá bola súčasťou brožúry, a ktorá obsahovala povinnosť rady žalovaného vyzvať Ú. S. F. B. H. na nápravu zistených pochybení pred jej zrušením.

16. Žalobca ďalej namietol, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho vyjadrením ku klamstvám p. O.. Menovaný na pojednávaní dňa 7.7.2020 uviedol, že „ako predseda zákl. organizácie si podpísal zmluvu o poskytovaní právneho poradenstva sám so sebou“; zmluvu podpísal žalobca ako SZČO a za odborovú organizáciu člena výboru p. P.. Ďalej uviedol „túto zmluvu som následne zrušil“; zmluvu zrušil žalobca a jej prevzatie podpísal p. O..

17. Podľa žalobcu súd prvej inštancie dospel k nesprávnym záverom o údajnom preukázaní porušenia povinností Ú. S. F. B. H. pri uzatvorení kúpnej zmluvy k nehnuteľnosti - Klubu odborov, prijatí zálohových platieb na kúpnu cenu, údajných porušení účtovných predpisov a prebiehajúcim trestnom stíhaní. V čase vydania napadnutého uznesenia žalovaný ani len nespomínal údajné porušovanie účtovných predpisov a tiež ani netvrdil, že by došlo k spáchaniu trestného činu; tieto okolnosti teda nemohli byť nikdy dôvodom pre vydanie uznesenia. Údajné porušovanie účtovných predpisov a prebiehajúce trestné stíhanie začal žalovaný používať ako argument pre zrušenie Ú. S. F. B. H. až dodatočne v konaní. Údajné porušenie účtovných predpisov sa však opierajú iba o vyjadrenie likvidátora ustanoveného žalovaným a nie o relevantné dôkazy z účtovníctva. Trestné stíhanie žalobcu začaté na podnet žalovaného nemôže byť dôvodom pre zrušenie Ú. S. F. B. H., ktorá je samostatnou právnu entitou a navyše nie v stave, kedy ani nebol právoplatne uznaným za vinného. Ak by súd prvej inštancie skúmal aj obsah trestného spisu, tak by zistil, že je iba otázka času, kedy bude trestné stíhanie voči žalobcovi zastavané. Používanie prebiehajúceho trestného stíhania začatého žalovaným ako argument na zamietnutie žaloby mal žalobca za neprípustné a porušujúce prezumpciu neviny. K predaju nehnuteľnosti a údajnému porušeniu vnútrozväzových predpisov neobstaraním súhlasu s uzatvorením kúpnej zmluvy k nehnuteľnosti - Klubu odborov žalobca uviedol, že p. H. a p. R. (členovia predsedníctva žalovaného) sa sami zúčastnili licitácii o predaji a zmluvu pripravoval priamo žalovaný v jednaní s kupujúcimi. Keď bola kúpna zmluva hotová poslali ju Ú. S. F. B. H., pričom opomenuli zaslať uznesenie Predsedníctva S. F. o schválení predaja, o čom informoval kupujúcich s tým, že musia uznesenie do zmluvy doplniť, až potom nadobudne platnosť. Keďže žalovaný nekonal, tak dňa 28.10.2013 zaslala Ú. S. F. B. H. žalovanému žiadosť o súhlas k predaju. Žalovaný sa k tejto žiadosti nevyjadril napriek jeho zjavnej účasti na procese predaja.

18. Porušenie vnútrozväzových predpisov teda podľa žalobcu očividne zapríčinil sám žalovaný tým, že opomenul v rámci procesu prípravy zmluvy zaslať Ú. S. F. B. H. spolu so zmluvou aj svoj súhlas s uzatvorením kúpnej zmluvy. Ú. S. F. B. H. bola konaním žalovaného spočívajúcim v jeho priamej účasti na dohodnutí kúpnej zmluvy a jej príprave preukázateľne uvedená do omylu vo vzťahu k udeleniu písomného súhlasu s predajom nehnuteľnosti, pričom následne žalovaný toto uvedenie do omylu využil na vydanie uznesenia. Z konania žalovaného bolo evidentné konkludentné udelenie súhlasu jeho konaním vo veci a nebola iba dodržaná dohodnutá písomná forma tohto súhlasu, ktorá vyplýva z

vnútrozväzových predpisov. Právny úkon udelenia súhlasu žalovaného s predajom mal byť adresovaný Ú. S. F. B. H. a táto sa nikdy nedovoľovala jeho neplatnosti z dôvodu absencie písomnej formy súhlasu. Vzhľadom na § 40a Občianskeho zákonníka bol teda súhlas žalovaného udelený konkludentným konaním pri uzatváraní kúpnej zmluvy platný.

19. Záverom žalobca uviedol, že prijatie zálohových platieb na kúpnu cenu bolo za daných okolností jeho povinnosťou ako zástupcu Ú. S. F. B. H., keďže jej neprijatím by sa Ú. S. F. B. H. mohla dostať ako veriteľ do omeškania s prevzatím plnenia, čo mohlo viesť až k odstúpeniu kupujúceho od kúpnej zmluvy. Skutočnosť, že záloha bola vyplatená v hotovosti v dvoch platbách po 5.000 eur by nemusela obstať ako argument pre odopretie prijatia plnenia od dlžníka a v tomto prípade hrozil vznik sporu. Prijaté peňažné plnenie okamžite odovzdal Ú. S. F. B. H..

20. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Napadnutý rozsudok mal za vecne správny, vychádzajúci z náležite zisteného skutkového stavu veci, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a vec správne posúdil. Mal za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie.

21. Pokiaľ žalobca na pojednávaní dňa 7.7.2020 predložil nové dôkazy a na pojednávaní dňa 29.9.2020 žiadal vykonať ďalšie (nové) dôkazy, tak žalovaný považoval takýto postup za účelový, v rozpore so základnými zásadami CSP. Žalobca neuplatnil prostriedky procesnej obrany a procesného útoku včas, hoci tak mohol urobiť, avšak tak bez náležitého odôvodnenia neurobil, aj keď ich mohol predložiť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd prvej inštancie preto podľa žalovaného postupoval správne, keď na nové predložené dôkazy žalobcom už neprihliadal a ďalšie (nové) navrhnuté dôkazy nevykonal.

22. Žalovaný ďalej uviedol, že postup, v zmysle ktorého Rada S. F. prijala dňa 26.9.2014 sporné uznesenie, bol v súlade s jeho vnútornými predpismi, ako aj príslušnou právnou úpravou. Žalobca sa stále snaží odvieť pozornosť od skutočnosti, že je to žalobca (nie žalovaný), kto sa dopustil závažných pochybení. Rada S. F. pristúpila k zrušeniu Ú. S. F. B. H. a jej likvidácii až po tom, čo došlo k porušeniu čl. 20 bod 5 písm. a) a c) Stanov S. F., ako i všeobecne záväzných právnych predpisov a dôvodnému podozreniu zo spáchania trestného činu; ani pri určení akejkoľvek dodatočnej lehoty na odstránenie zistených nedostatkov namietaných žalobcom by k náprave vzhľadom na skutkový stav nemohlo reálne dôjsť. Žalobca svojim konaním porušil nielen vnútorné interné predpisy, ale aj všeobecne záväzné právne predpisy, a to zákon č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti tým, že prijal hotovostné finančné prostriedky vo výške 10.000 eur ako zálohy na kúpnu cenu, čo súčasná legislatíva zakazuje (pričom táto záloha navyše nebola riadne zaevidovaná v účtovníctve dotknutej základnej organizácie - bod 7 písm. e) Správy likvidátora). Žalobca svojim konaním porušil aj ďalšie všeobecne záväzné právne predpisy na úseku daní a účtovníctva, nehovoriac o dôvodnom podozrení z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Všetky vyššie uvedené skutočnosti preukazuje aj Konečná správa o priebehu likvidácie a návrh na rozdelenie likvidačného zostatku zo dňa 9.6.2017, ako aj trestný rozkaz Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T/14/2019. Správa likvidátora poukázala nielen na závažné nedostatky v účtovníctve, ale aj na ďalšie podozrivé praktiky žalobcu, keď žalobca poberal od dotknutej základnej organizácie odmenu za podnikateľské poradenstvo 685 eur, pričom zjavne ignoroval konflikt záujmov, keď v uvedenom vzťahu vystupoval zároveň ako predseda dotknutej základnej organizácie, ako aj dodávateľ služieb a konateľ spoločnosti F. S. M. R..K..S., ako aj ako veriteľ pri poskytovaní pôžičiek.

23. Tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný nepostupoval v súlade s internými predpismi tak žalovaný považoval za účelové v snahe odvieť pozornosť od podstaty veci, a v snahe poukazovať na údajné porušenie interných predpisov žalovaným, ku ktorým však v predmetnom prípade nedošlo, nakoľko žalovaný postupoval v intenciách interných predpisov, ako aj príslušnej právnej úpravy.

24. Záverom vyjadrenia k tvrdeniu žalobcu o údajnom konkludentnom súhlase s kúpnu zmluvou uviedol, že takáto argumentácia nemá žiadnu oporu v stanovách S. F.. Predchádzajúci písomný súhlas žalovaného s kúpnu zmluvou k prevode nehnuteľnosti bol v zmysle čl. 20 bod 5 stanov S. F. potrebný, a v žiadnom prípade nemohol byť poskytnutý konkludentne.

25. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že vnútrozväzový predpis vydaný formou brožúry v júni 2014 na regionálnej rade predsedov dňa 12.6.2014, ktorý bol rozosielený 17.6.2014, musí byť žalovanému známy bez ohľadu na dobu, ktorá uplynula od podania žaloby, keďže sa jedná o jeho vlastný interný dokument. Od počiatku namietal, že v čase prijatia napadnutého uznesenia platil vnútrozväzový predpis vyžadujúci si v čl. 12 bod 2 pred zrušením Ú. S. F. B. H. jej vyzvanie na odstránenie zistených nedostatkov. Tento vnútrozväzový predpis žalovaný poznal a jeho predloženie v konaní nebolo nijak prekvapujúce ani neočakávané.

26. Dôkazy navrhnuté na poslednom pojednávaní smerovali iba k odstráneniu pochybností o pravosti predloženého vnútrozväzového predpisu zo dňa 12.6.2014, ktorý bol prijatý po znení vnútrozväzového predpisu zo dňa 11.6.2014 predloženom žalovaným, a teda platil aj v čase prijatia napadnutého uznesenia. Mal za neprijateľné, aby súd prijal predložený dôkaz a následne po spochybnení predloženého dôkazu žalovaným odmietol umožniť mu uplatniť procesné prostriedky k preukázaniu pravosti predloženého dôkazu s odvolaním na koncentračnú zásadu.

27. Ďalej žalobca uviedol, že už z jeho skutkových tvrdení predložených počas konania pred súdom prvej inštancie bol evidentný konkludentný súhlas žalovaného s uzatvorením kúpnej zmluvy. Počas celého konania trval na tom, že žalovaný o kúpnej zmluve vedel a priamo sa podieľal na jej uzatvorení. Mal preto za to, že súhlas žalovaného daný bol práve z titulu jeho účasti na uzatváraní kúpnej zmluvy. Záver o nepopretí obvinení z porušenia vnútrozväzových predpisov preto nie je správny. Otázkou možnej absencie súhlasu žalovaného s uzatvorením kúpnej zmluvy mal však za bezpredmetnú, keďže primárny dôvod neplatnosti uznesenia spočíva v jeho prijatí v rozpore s vnútrozväzovým predpisom zo dňa 12.6.2014. Údajné porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov a nepravdivé tvrdenia o páchaní trestnej činnosti si žalovaný vymyslel až po prijatí napadnutého uznesenia a preto nemohli byť podkladom pre jeho prijatie. Tvrdenia týkajúce sa porušenia všeobecne záväzných predpisov a páchania trestnej činnosti sa navyše netýkajú základnej organizácie ale žalobcu ako fyzickej osoby.

28. Záverom repliky žalobca k uzatvoreniu zmluvy o poradenstve uviedol, že táto bola v záujme základnej organizácie a jej uzatvorením nedošlo ku konfliktu záujmov. Poukázal na skutočnosť, že likvidátor od neho odmietol pred spísaním správy prevziať všetky podklady týkajúce sa účtovníctva, najmä neprevzal zápisy z výborových a členských schôdzí, konferencii základnej organizácie, na ktorých bola priebežne schvaľovaná činnosť základnej organizácie. Je teda zrejmé, že tvrdenie o nesprávnom účtovníctve nie je založené na jeho riadnom preskúmaní ale iba na dohadoch likvidátora ustanoveného žalovaným.

29. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil v súlade s § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP.

30. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

31. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že napadnutým uznesením č. 46/2014, zo dňa 26.9.2014, Rada žalovaného a) schválila zrušenie ZS. S. F.: Ú. S. F. B. H. s likvidáciou podľa čl. 20 bod 12 písm. b) Stanov žalovaného; b) menovala likvidátora a c) poverila likvidátora vykonaním likvidácie. Podľa uvedeného článku Stanov základná organizácia odborového zväzu zaniká výmazom z evidencie odborového zväzu na základe uznesenia Rady odborového zväzu pre závažné neplnenie, resp. porušovanie Stanov, alebo ak základná organizácia nevyvíja činnosť, ktorá smeruje k plneniu cieľov a programu odborového zväzu. Zásady vzniku, zániku a majetkového vysporiadania základnej organizácie odborového zväzu upravuje podľa čl. 20 bod 14 Stanov vnútrozväzový predpis. Podľa čl. 13 bod 1. predpisu Vznik a zánik S. B. F. (v znení účinnom od 11.6.2014) B. zaniká aj pre závažné neplnenie alebo porušovanie stanov S. F. alebo ak B. nevyvíja činnosť, ktorá smeruje k plneniu cieľov a programu S. F.. Podľa čl. 13 bod 2. predpisu Vznik a zánik S. B. F. (v znení účinnom od 11.6.2014) pri zániku B. podľa bodu 1 tohto článku rada S. F., alebo predsedníctvo rady S. F. podľa čl. 28, bod 11 stanov, na základe návrhu člena predsedníctva rady S. F. alebo člena rady S. F. alebo revíznej komisie S. F., prijme uznesenie o zrušení B. likvidáciou a určí likvidátora.

32. Žalobca v konaní namietal absenciu uznesenia, ktorým by bola základná organizácia žalovaného písomne požiadaná v určenom čase odstrániť zistené nedostatky, t.j. namietal nesplnenie podmienky čl. 12 bod 2 predpisu Vznik a zánik B. S. F., účinného odo dňa 19.11.2009. Žalovaný už vo vyjadrení zo dňa 3.2.2016 k uvedenému argumentu žalobcu ohľadom porušenia čl. 12 bodu 2 vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik S. B. F. uviedol, že uznesenie Rady č. 46/2014 bolo schválené v súlade s platným znením uvedeného predpisu. Tento predpis označil a predložil v úplnom znení ako dôkaz. V záhlaví predpisu Vznik a zánik S. B. F., predloženého žalovaným, je uvedené registračné číslo 4/2014, spracovateľ E.. H. L., zodpovedný J. U. H., schválila Rada S. F. dňa 10.6.2014, účinnosť od 11.6.2014 a počet strán 7. Vyjadrenie žalovaného s prílohami bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 4.3.2016. Žalobca na pojednávaní dňa 7.11.2017 poukázal na čl. 12 s tým, že predkladá znenie uvedeného článku v správnom znení; vnútrozväzové predpisy v znení roku 2014 sa distribuovali na porade predsedov dňa 12.6.2014 a následne sa rozposielali tým, ktorým neboli dané. Rovnako v odvolaní žalobca namietol, že na Regionálnej rade predsedov konanej dňa 12.6.2014 sa rozdávali predpisy žalovaného (v brožúre) a následne tieto boli podľa založeného emailu zo dňa 16.6.2014 zasielané poštou, a že v brožúre bol obsiahnutý predpis Vznik a zánik S. B. F. s účinnosťou od 3.12.2013. Podľa ním predloženej časti uvedenej brožúry bola táto vydaná v júni 2014. Bez ďalšieho však uvedená skutočnosť nemá vplyv na správnosť záveru súdu prvej inštancie o existencii predpisu Vznik a zánik S. B. F. v znení účinnom od 11.6.2014 (s dátumom schválenia 10.6.2014), zo znenia ktorého vychádzal v napadnutom rozsudku. Existencia brožúry s textom predpisu v predchádzajúcom znení nemá vplyv na platnosť a účinnosť predpisu v aktuálnom znení platnom a účinnom v mesiaci totožnom s mesiacom vydania brožúry. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že záhlavie predpisu Vznik a zánik S. B. F. v znení účinnom od 11.6.2014 predloženého žalovaným zodpovedá záhlaviu návrhu predpisu Vznik a zánik S. B. F. pre rokovanie Rady S. F. dňa 19.11.2009, ktorý predložil žalobca. Obsahuje totiž spracovateľa, zodpovedného, schvaľovateľa a počet strán a miesto pre doplnenie registračného čísla, dňa schválenia a dňa účinnosti. Iné verzie predpisu Vznik a zánik S. B. F., ktoré predkladal žalobca, boli bez uvedeného záhlavia, boli upravované, neúplné a bez zrejmosti ich účinnosti.

33. Pokiaľ teda žalobca v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predložené znenia vnútrozväzového predpisu Vznik a zánik B. S. F. s rôznymi dátumami a vychádzal z predpokladu, že v čase prijatia napadnutého uznesenia platil vnútrozväzový predpis Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014, tak odvolací súd na základe skutočností uvedených v predchádzajúcich odsekoch uvádza, že nešlo o predpoklad platnosti predpisu s uvedeným dátumom účinnosti, ale o preukázanú skutočnosť; súd prvej inštancie preto správne pri rozhodovaní vychádzal z predpisu v znení účinnom od 11.6.2014.

34. Žalobca v odvolaní ďalej namietol, že súd prvej inštancie nevezal do úvahy ďalšie dôkazy týkajúce sa ním namietaného znenia predpisu Vznik a zánik B. S. F. v znení účinnom odo dňa 11.6.2014, ktorý nemal byť riadne prijatý v súlade so stanovami a oznámený jednotlivým členom žalovaného. Odvolací súd k tejto námietke okrem skutočností uvedených v predchádzajúcich odsekoch k zneniam predpisu predkladaným žalobcom uvádza, že vnútrozväzové predpisy žalovaného schvaľuje, mení a ruší Rada žalovaného (čl. 14 bod 2 písm. e) Stanov žalovaného). V súlade s týmto podľa záhlavia predpisu Vznik a zánik B. S. F. v znení účinnom odo dňa 11.6.2014 (predloženého žalovaným) tento schválila dňa 10.6.2014 Rada žalovaného. Žalobca tak okrem všeobecnej námietky, že predpis nemal byť riadne prijatý v súlade so Stanovami, neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktorých preukázaním by bola potvrdená pravdivosť jeho tvrdenia.

35. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhnuté na poslednom pojednávaní pre prípad, že by mal súd prvej inštancie za to, že predložený vnútrozväzový predpis Vznik a zánik B. S. F. zo dňa 11.6.2014 je pre konanie relevantný, tak ani uvedená námietka nie je dôvodná. Žalobca v záverečnom prednese na pojednávaní dňa 29.9.2020 v súvislosti s regionálnou radou predsedov dňa 12.6.2014, rozdávanou brožúrou s vnútrozväzovými predpismi a ich následnému zasielaniu emailom uviedol, že žiadna informácia o úprave alebo zmene predpisu Vznik a zánik S. B. F. neodznala a keby nastala zmena predpisu, musela by odznieť na porade a neboli by zasielané materiály emailom. V prípade, ak by to súd prvej inštancie nepovažoval za jednoznačný dôkaz, navrhol vypočutie svedkov prítomných na danej porade. Odvolací súd k tomuto návrhu, ktorého sa týkala aj odvolacia námietka, uvádza, že žalovaným predložený predpis Vznik a zánik S. B. F. účinný od 11.6.2014 bol schválený podľa záhlavia predpisu dňa 10.6.2014 Radou S. F., t.j. v súlade s čl. 14 bod 2 písm. e) Stanov žalovaného (podľa ktorého Rada odborového zväzu schvaľuje, mení a ruší vnútrozväzové predpisy).

Pokiaľ žalobca v konaní nenamietal uvedené schválenie (orgán, ktorý predpis schválil a deň schválenia), tak skutočnosť, či informácia o zmene predpisu odznela alebo neodznela na regionálnej rade predsedov dňa 12.6.2014, je potom pre platnosť a účinnosť predpisu irelevantná a výsluch svedkov prítomných na regionálnej rade predsedov by bol nadbytočný a nehospodárny.

36. Žalobca v odvolaní vo vzťahu k dôvodom pre vydanie napadnutého uznesenia č. 46/2014 namietol, že v čase jeho vydania žalovaný ani len nespomínal údajné porušovanie účtovných predpisov a tiež ani netvrdil, že by došlo k spáchaniu trestného činu; tieto okolnosti teda nemohli byť nikdy dôvodom pre vydanie uznesenia. Táto námietka nie je dôvodná, nakoľko z podkladu pre rokovanie Rady žalovaného zo dňa 26.9.2014 je zrejmé, že ako porušenie Stanov a všeobecne záväzných právnych predpisov bolo konštatované uzatvorenie kúpnej zmluvy bez predchádzajúceho písomného súhlasu Predsedníctva Rady žalovaného, prijatie hotovostných finančných prostriedkov vo výške 10.000 eur ako zálohy na kúpnu cenu, prijatie hotovosti bez vystavenia faktúry a vloženia finančných prostriedkov na účet Ú. S. F., čím došlo k porušeniu všeobecne záväzných predpisov o účtovníctve a existencia dôvodného podozrenia, že Ú. S. F. nevedie predpísané účtovníctvo v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a vykonáva účtovné operácie, ktoré by mohli zakladať skutkovú podstatu trestného činu, v dôsledku čoho môže vzniknúť škoda na majetku žalovaného. Záver o porušovaní všeobecne záväzných predpisov o účtovníctve a o dôvodnom podozrení ohľadom konania, ktoré by mohlo zakladať skutkovú podstatu trestného činu, tak tvorili podklad pre rokovanie Rady žalovaného, na ktorom bolo prijaté napadnuté uznesenie č. 46/2014.

37. Žalobca ďalej v odvolaní namietol, že porušenie vnútrozväzových predpisov zapríčinil sám žalovaný tým, že opomenul v rámci procesu prípravy zmluvy zaslať Ú. S. F. B. H. spolu so zmluvou aj svoj súhlas s uzatvorením kúpnej zmluvy a že Ú. S. F. B. H. bola konaním žalovaného spočívajúcim v jeho priamej účasti na dohodnutí kúpnej zmluvy a jej príprave preukázateľne uvedená do omylu vo vzťahu k udeleniu písomného súhlasu s predajom nehnuteľnosti.

38. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Ú. S. F. B. H. listom zo dňa 28.10.2013 žiadala žalovaného o súhlas k predaju špecifikovaných nehnuteľností; v prípade záujmu o využitie predkupného práva žiadala žalovaného o stanovisko. Kúpna zmluva, predmetom ktorej boli uvedené špecifikované nehnuteľnosti, bola uzavretá 22.8.2014. Podľa čl. I. ods. 5 kúpnej zmluvy bol tento prevod nehnuteľného majetku schválený uznesením Predsedníctva Rady S. F. č. ..../.... zo dňa ..... v ..... dvojtrietinovou väčšinou všetkých členov v súlade s článkom 20. bod 5 Stanov S. F. a ako príloha č. 1 tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. V konaní však nebolo sporné, že Predsedníctvo Rady žalovaného neudelilo písomný súhlas s predajom nehnuteľnosti a teda že označená príloha č. 1 ako neoddeliteľná súčasť kúpnej zmluvy neexistuje. B. S. F. B. H. tak v rozpore s čl. 20 bod 5 písm. c) Stanov žalovaného konala bez predchádzajúceho písomného súhlasu Predsedníctva Rady žalovaného. Porušenie Stanov žalovaného tak nezapríčinil žalovaný, ale výlučne B. S. F. B. H. postupom v rozpore s uvedeným článkom. Žalobcom tvrdená účasť dvoch členov Predsedníctva Rady žalovaného na licitácii o predaji, či podieľanie sa na príprave zmluvy zo strany žalovaného nemôže nahradiť písomný súhlas Predsedníctva Rady žalovaného. Argumentácia žalobcu ohľadom uvedenia do omylu či konkludentného udelenia súhlasu s prevodom nehnuteľnosti predstavuje novoty v odvolacom konaní, pre aplikáciu ktorých však žalobca neuviedol žiadne dôvody ich prípustnosti ako prostriedku procesného útoku v odvolacom konaní v súlade s § 366 CSP.

39. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané aj prijatie zálohových platieb na kúpnu cenu v hotovosti 2 x 5.000 eur žalobcom, čo je v rozpore s § 4 ods. 1 v spojení s § 6 ods. 2 zákona č. 394/2012 Z.z. Pre tento záver sú irelevantné jeho odvolacie námietky týkajúce sa možného omeškania s prevzatím plnenia a možného odstúpenia od kúpnej zmluvy.

40. Odvolací súd záverom k odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho vyjadrením ku klamstvám p. O. uvádza, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku dostatočne presvedčivo vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami vo vzťahu k napadnutému uzneseniu č. 46/2014.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).